

sentationen. Virksomhederne er i sådanne sager desuden ofte bekendt med, hvilken dokumentation der er påkrævet, og der kan derfor typisk umiddelbart udstedes visum.

Integrationsministeriets notat om visumpraksis er ikke bindende for repræsentationerne. Dog vil repræsentationer i lande, der i notatet indgår i asyllandegruppen, typisk være mere tilbageholdende med at udstede bona fide visum, men repræsentationen er ikke afskåret herfra.

2.6. Udlændingemyndighedernes visumpraksis

Udlændingenservices og Integrationsministeriets visumpraksis er fastlagt i Integrationsministeriets visumpraksisnotat, der bl.a. indeholder en inddeling af de visumpligtige lande i grupper –

asyllandegruppen, immigrationslandegruppen og turistlandegruppen – baseret på en generel vurdering af graden af risiko for, at ansøgere vil tage ophold af længere varighed i Danmark eller et andet Schengenland. Placeringen af landene i de enkelte landegrupper er baseret på antallet af registrerede asylansøgere og ansøgninger om familiesammenføring fra de enkelte lande, herunder antallet af personer, der har søgt om asyl eller familiesammenføring, efter at være indrejst i kraft af et visum. Endvidere lægges der vægt på erfaringerne med de praktiske udsendelsesmuligheder og muligheden for at behandle en eventuel asylansøgning i åbenbart grundløs-proceduren. Der tages også hensyn til immigrationsrisikoen og sikkerhedsrisikoen i forhold til andre Schengenlande, ligesom også hensynet til andre landes mulige reaktioner på muligheden for at betinge visumudstedelse af økonomisk sikkerhedsstillelse indgår i vurderingen af, om et land skal placeres i immigrationslandegruppen (gruppen hvor reglerne om sikkerhedsstillelse har relevans).

Landegruppeinddelingen, der kun finder anvendelse, hvor formålet med opholdet i Danmark er turisme eller privatbesøg, har betydning for, hvilken persongruppe der som udgangspunkt kan meddeles visum til Danmark. I asyl- og immigrationslandegruppen er en særlig relation mellem ansøgeren og den herboende normalt en forudsætning for at meddele visum, mens der i relation til turistlandegruppen også kan meddeles visum til rene turistbesøg.

Inddelingen i landegrupperne har alene vejledende karakter. Der kan således altid efter en konkret vurdering af ansøgerens forhold og formålet med opholdet her i landet meddeles visum, uanset at ansøgeren ikke er omfattet af den persongruppe, der efter landegruppeinddelingen som udgangspunkt kan meddeles visum. Dette gælder f.eks. i forhold til en ansøger, som

tidligere har haft et problemfrit visumophold i Danmark eller de øvrige Schengenlande. I så fald meddeles normalt visum. Omvendt vil en udlænding, der har misbrugt et visum, normalt ikke kunne få visum igen i en periode på enten tre år eller fem år fra udrejsen.

3. En revideret visumpolitik

3.1. Arbejdsgruppen om visumadministrationen

Integrationsministeren tog i juni 2007 initiativ til at nedsætte en tværministeriel arbejdsgruppe med deltagelse af repræsentanter for erhvervslivet, der bl.a. skulle se på, hvordan reglerne for og administrationen af forretningsvisum og turistvisum kunne nytænkes og smidiggøres.

Som forløber for arbejdsgruppens første møde inviterede integrationsministeren til en konference om visumpraksis, herunder især praksis for forretningsvisum og turistvisum. Konferencen blev holdt i august 2007 med deltagelse af Dansk Erhverv, Dansk Industri og Dansk Arbejdsgiverforening samt en række virksomheder og brancheorganisationer. Herudover deltog Udenrigsministeriet, Økonomi- og Erhvervsministeriet, Udlændingenservice og Integrationsministeriet. Hensigten var at drøfte eventuelle problemer og barrierer, som erhvervslivet oplever i relation til visumreglerne og administrationen, og at få fremlagt løsningsforslag og idéer til optimering, effektivisering og smidiggørelse af administrationen. Konferencen resulterede i et idékatalog med forskellige forslag til optimering af visumpraksis og administrationen. Idékataloget blev overgivet til arbejdsgruppen med henblik på nærmere overvejelser.

Arbejdsgruppen fik til opgave at komme med konkrete forslag til, hvordan visumsagsbehandling og visumpraksis kan smidiggøres, herunder særligt for de forretningsfolk, der ønsker at besøge Danmark, samt de virksomheder i Danmark, der ønsker forretningsbesøg fra udlandet. Arbejdsgruppen skulle i den forbindelse bl.a. overveje, hvilke af de forslag der var blevet stillet ved konferencen i august 2007, der burde gennemføres. Derudover skulle arbejdsgruppen analysere problemstillingerne vedrørende forretningsvisum, således at eventuelle barrierer for meddelelse af forretningsvisum blev afdækket, og overveje, hvilke tiltag der fra relevante myndigheders side eventuelt kunne iværksættes for at fremme en hurtig og smidig behandling af sager om forretningsvisum. Arbejdsgruppen skulle også overveje et forslag, hvorefter virksomheder under visse betingelser kan forhåndsgodkendes i relation til visumansøgninger med henblik på forretningsbesøg hos virksomheden, og om en sådan forhåndsgodkendelsesordning eventuelt kunne